

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Харківська державна академія культури

ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
22-24 травня 2025 року

Полтава 2025

Марченко Д.А.

студентка *Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

Росенко Н.О.

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

ЕСТЕТИКА РУХУ В КОНТЕМПОРАРІ: НОВІ ПІДХОДИ В ХОРЕОГРАФІЇ ХХІ СТОРІЧЧЯ

Контемпорарі-танець став одним із ключових напрямів сучасного хореографічного мистецтва, що представляє інноваційний підхід до розуміння руху, простору та взаємодії тіла з довкіллям. У ХХІ столітті в Україні контемпорарі вийшов за межі виключно сценічної практики і став формою креативного самовираження і соціокультурного діалогу. Контемпорарі в українській науковій традиції розглядається як хореографічна практика, що виникла у відповідь на кризу академічного балету та модерного танцю. Він поєднує принципи натуралізму руху, імпровізації та відмови від канонічних форм [1].

Згідно з дослідженням Лук'яненко К. А., контемпорарі має гібридну природу, що поєднує елементи різних культур і мистецьких практик, зокрема перформансу, контактної імпровізації, бойових мистецтв і навіть йоги [2]. Контемпорарі орієнтується на відчуття власного тіла у просторі, що формує нову якість руху – внутрішньо мотивовану, природну, органічну. Естетика руху не ставить завдання демонструвати технічну майстерність у класичному розумінні, а замість цього сприяє розкриттю автентичної тілесної експресії [1].

Також в українських дослідженнях підкреслюється важливість тілесної пам'яті: танцівник накопичує руховий досвід, який використовується у творчому процесі як "матеріал" для імпровізації [2].

Освітні стратегії в галузі контемпорарі в Україні тяжіють до індивідуалізації навчання та розвитку творчого мислення. Наголос робиться на опануванні різноманітних технік і прийомів сучасного танцю, імпровізації, партнерингу, роботі зі станом тілесної присутності [1]. У працях сучасних українських педагогів і хореографів простежується прагнення формувати у студентів навички дослідницької роботи через танець – здатність аналізувати, шукати нові засоби виразності й працювати на перетині мистецтва, психології та філософії [3].

Важливим чинником популяризації контемпорарі в Україні є його інтеграція у професійний мистецький простір, проведення танцювальних фестивалів, освітніх майстер-класів і резиденцій для хореографів. У праці "Поширення танцю контемпорарі в Україні" зазначено, що формування власної української школи контемпорарі базується на синтезі локальних культурних традицій та глобальних тенденцій сучасного танцю [3].

Контемпорарі сьогодні є однією з найважливіших форм інноваційного хореографічного мистецтва в Україні. Він об'єднує практику тілесної свідомості, імпровізації, мистецького дослідження та соціального коментаря, відкриваючи нові можливості для розвитку національної хореографічної культури у світовому контексті [1].

Список використаних джерел:

1. Федотова Н. В. Поняття «Contemporary Dance» (танець контемпорарі): культурологічні, філософські та мистецтвознавчі підходи // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. – 2021. – №4. – С. 75–80. Електронний ресурс
2. Лук'яненко К. А. Мистецтво контемпорарі і танець контемпорарі: міждисциплінарний ракурс // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. – 2023. – №1. – С. 45–50. Електронний ресурс
3. Культурологічні засади та основні техніки танцю контемпорарі // Культура і сучасність: альманах. – 2022. – №1. – С. 60–65.